

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلَّةُ إِبْرَاهِيمَ

Millet-i İbrahim

Şeyh Abdurrahman bin Salih

Tevhid ve İhlas

Hamd, ancak Allah'adır.

O'na hamdeder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüklerinden Allah'a sığınırız. Allah'tan başka ibâdete lâıyk hiçbir ilâhın olmadığına, O'nun bir olduğuna ve ortağı bulunmadığına şehâdet ederim. Yine, Muhammed (sallallahu aleyhi ve selem) Allah'ın kulu ve elçisi olduğuna şehâdet ederim.

Ey Allah'ın kulları! Allah (Subhanehu ve Tealâ)'dan O'na yaraşır şekilde korkun. Kötü amellerin sonuçlarından korkun, çünkü onlar basireti (kalbin doğru ile yanlışı birbirinden ayırabilme yeteneğini) köreltir ve hakk'tan alıkoyar. Bil ki, yaşadığımız şu zamanda Allah-u Tealâ her kimin basiretini açmış ve vahyin nuru ile hakikati görmesine müsaade vermişse, o kimseye Allah (Subhanehu ve Tealâ) içinde bulunduğumuz aldatıcı zamanın en değerli nimetini lütfetmiştir. Öyle bir zaman ki, yalancıya inanılır ve sadık olana iftira atılır olmuş. Öyle bir zaman ki, hakk'ı bilenlerin sayısı oldukça azalmış. Öyleyse hakk'ı bilenler ona azı dişleriyle tutunsun.

Ey Allah rızası için sevdiğimiz kardeşlerimiz, ey Ehl-i Tevhid!

Allah (Subhanehu ve Tealâ) şöyle buyuruyor:

İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhidî) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir. [4:125]

Bununla Allah (Subhanehu ve Tealâ), ne önce ve ne de sonra gelenlerden hiç kimsenin İbrahim (Aleyhisselam)'ın dininden daha güzel bir dine mensup olmadığını bildiriyor. Ve sonra Allah-u Tealâ kınayıcı bir üslupla şöyle buyuruyor:

Kendi nefsinin aşağılık kılından başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir?!.. [2:130]

Bunu sadece aklında, nefsinde ve dininde aptal olan biri yapabilir.

Kendi nefsinin aşığılık kıldandan başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de o salihlerdendir. [2:130]

Allah-u Tealâ, İbrahim (aleyhisselam)'ı övdükten sonra, Peygamberimiz Muhammed (sallallahu aleyhi ve selem)'e o'nun dinine uymasını emretti:

Gerçek şu ki, İbrahim (tek başına) bir ümmetti; Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir muvahhiddi ve o müşriklerden değildi. [16:120]

O'nun nimetlerine şükrediciydi. (Allah) Onu seçti ve doğru yola iletti. [16:121]

Ve biz ona dünyada bir güzellik verdik; şüphesiz o, ahirette de salih olanlardandır. [16:122]

Sonra sana vahyettik: «Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dinine uy. O müşriklerden değildi.» [16:123]

Sonra Allah (Subhanehu ve Tealâ) bizlere de Yahudi ve Hristiyanlara şu şekilde cevap vermemizi emretti:

Dediler ki: «Yahudi veya Hristiyan olun ki hidayete eresiniz.» De ki: «Hayır, (biz) Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dini (üzereyiz) ; o müşriklerden değildi.» [2:135]

Yahudi ve Hristiyanlar, İbrahim (Aleyhisselam)'ın kendilerinden olduğunu ileri sürdüklerinde –ki O (Aleyhisselam) onlardan beridir- Allah-u Tealâ onlara şöyle hitap etti:

İbrahim, ne Yahudi idi, ne de Hristiyan'dı: ancak o, hanif (muvahhid) bir müslümandı, müşriklerden de değildi. [3:67]

Doğrusu, insanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar ve bu peygamberle iman edenlerdir. Allah, mü'minlerin velisidir. [3:68]

Ey Allah'ın sevgili kulları!

Millet-i İbrahim, Kur'an'da Allah (Subhanehu ve Tealâ) tarafından ortaya konuldu ve açıklandı. İnsanların akıl ve başarı yönünden en iyi olanı, Kur'an'daki Millet-i İbrahim'i anlamaya koyulup ona göre yaşayandır.

Millet-i İbrahim, Tevhid'in ta kendisidir.

İnsanları ona davet etmek ve Tevhid'in mükemmeliğine zeval getirebilecek her şeyi reddetmektir.

Millet-i İbrahim şirk'ten ve onun ehlinden beri olmaktır.

Ancak Şirk'in reddinden daha da önemli ve öncelikli olan husus, Şirk işleyen insanlardan beri olmaktır (onları tekfir etmek). Çünkü Allah (Subhanehu ve Tealâ) şöyle buyurur:

İbrahim ve onunla birlikte olanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Hani onlar kendi kavimlerine demişlerdi ki: «Biz, sizlerden beriyiz... [60:4]

İlk önce Şirk'in ehlini reddettiler, çünkü 'Şirk' onların vücutlarında bedenleşmişti. Onlara tanıdıkları herhangi bir mazeret de yoktu, çünkü varolan en büyük zulmü (Şirk'i) işlemişti onlar.

İbrahim ve onunla birlikte olanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Hani onlar kendi kavimlerine demişlerdi ki: «Biz, sizlerden ve Allah'ın dışında tapmakta olduklarınızdan gerçekten uzağız. Sizi (artık) tanımayıp inkâr ettik (tekfir ettik). Sizinle aramızda, siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve bir kin baş göstermiştir.» Ancak İbrahim'in babasına: «Sana bağışlanma dileyeceğim, ama Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı senin için gücüm yetmez.» demesi hariç. «Ey Rabbimiz, biz sana tevekkül ettik ve 'içten sana yöneldik.' Dönüş sanadır.» [60:4]

«Rabbimiz, küfretmekte olanlar için bizi fitne (deneme konusu) kılma ve bizi bağışla Rabbimiz. Şüphesiz sen, üstün ve güçlüsün, hüküm ve hikmet sahibisin.» [60:5]

Andolsun, onlarda sizler için, Allah'ı ve ahiret gününü umud etmekte olanlar için güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirecek olursa, artık şüphesiz Allah, ganiy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan), hamid (övülmeye layık olan)dır. [60:6]

Değerli kardeşler!

Millet-i İbrahim davetde lafı dolandırmaz, dalkavukluk yapmaz.

Batıla kılıf giydirmeye yeltenmez ve böylesi bir sahte hikmeti de tanımaz. Onun bildiği tek şey, hakk'ı dürüstlikle ve apaçık biçimde sağa sola vurmadan ortaya koymaktır. Davet'de en önemli hususla başlanmalıdır ve batıl açıkça ortaya konmalıdır, velev ki bütün insanlar ona karşı çıksın ve destekçilerin sayısı az görünsün. Bunda sebat edilmelidir. Ve İbrahim (Aleyhisselam)'ın milleti de bundan başkası değildir.

Hani babasına ve kavmine demişti ki: «Sizin, karşılarında bel büküp eğilmekte olduğunuz bu temsili heykeller nedir?» [21:52]

«Biz atalarımızı bunlara ibâdet eder bulduk» dediler. [21:53]

Dedi ki: «Andolsun, siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içindesiniz.» [21:54]

**«Sen bize gerçeği mi getirdin, yoksa (bizimle) oyun oynayanlardan mısın?»
[21:55]**

«Hayır» dedi. «Sizin Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir, onları kendisi yaratmıştır ve ben de buna şehadet edenlerdenim.» [21:56]

«Andolsun Allah'a, sizler arkanızı dönüp gittikten sonra, ben sizin putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracağım.» [21:57]

Her kim davetinde Millet-i İbrahim'den yüz çevirirse, o, budaladır ve akılsızdır.

Millet-i İbrahim, destekçileri ve savunucuları bir hayli fazla olmasına rağmen batıl ehline karşı Cihad'dır.

Allah (Subhanehu ve Tealâ) şöyle buyurur:

Allah adına gerektiği gibi cihad edin. O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de, bunda (Kur'an'da) da sizi 'müslümanlar' olarak isimlendirdi; peygamber sizin üzerinize şahid olsun, siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. [22:78]

İşte büyük Cihad budur. İbrahim (Aleyhisselam) hiçbir zaman kılıca sarılmadı, güç ve kudret sahibi de olmadı. Ancak Cihad, taraftarları çok olsa da, düşmanların sayısı çoğalsa ve yardım gecikse de, batıla karşı açıkça konuşmaktır. Yardım Allah (Subhanehu ve Tealâ)'dan gelecektir. İşte Cihad'ın bizim üzerimizdeki hakk'ı budur.

Ey Ehl-i Tevhid,

Millet-i İbrahim, Din'i yaşamak mümkün olmadığında veya Din'in yaşanabileceği bir yurt gerektiğinde, Allah'a hicret etmektir.

İbrahim (Aleyhisselam) Din'i yaşayabiliyordu; o müşrikleri küçük düşürdü ve batıl üzere olduklarını haykırdı, ancak yine de onlardan ve yurtlarından yüzçevirdi. Allah'a ortak koşmaksızın ibâdet edebileceği ve müşriklerin yüzünü görmek

zorunda kalmayacağı ve bütün bunlardan rahat edebileceği bir belde aradı. Babası o'na şöyle diyordu:

“Ey İbrahim! Sen benim ilâhlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer vazgeçmezsen, mutlaka seni taşla tutarım. Uzun bir süre benden uzaklaş!” [19:46]

İbrahim, şöyle dedi: “Esen kal! Senin için Rabbimden af dileyeceğim. Şüphesiz O, beni nimetleriyle kuşatmıştır.” [19:47]

O'nu yalnızca burada, yani Babası için Allah (Subhanehu ve Tealâ)'dan mağfiret dilemesinde kendimize örnek almıyoruz. Çünkü bu meselenin bir ön hikayesi var.

İbrahim'in, babası için af dilemesi, sadece ona verdiği bir söz yüzündendi. Onun bir Allah düşmanı olduğu kendisine açıkça belli olunca, ondan uzaklaştı. Şüphesiz İbrahim, çok içli, yumuşak huylu bir kişiydi.[9:114]

İbrahim (Aleyhisselam) şöyle demişti:

“...Şüphesiz O, beni nimetleriyle kuşatmıştır.” [19:47]

“Sizi ve Allah'tan başka ibâdet ettiklerinizi terk ediyor ve Rabb'ime ibâdet ediyorum. Rabbime ibâdet etmekle de mutsuz olmayacağımı umuyorum.” [19:48]

İbrahim, onları da onların ibâdet ettiklerini de terk edince, ona İshak ile Yakub'u bağışladık ve her birini peygamber yaptık. [19:49]

Onlara rahmetimizden bağışta bulunduk. Onlar için yüce bir doğruluk dili var ettik (güzel bir söz ile anılmalarını temin ettik). [19:50]

Bu ancak Allah için hicret etmenin ve şirk ehlinden uzaklaşmanın güzel bir sonucudur.

Bunun üzerine Lût, ona (İbrahim'e) iman etti. İbrahim, "Ben, Rabbime hicret edeceğim. Şüphesiz O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir" dedi. [29:26]

O, hicret edeceği yerin Şam (Suriye) olduğunu söylemedi. Allah'a hicret edeceğini söyledi. Çünkü o, kalbiyle, tüm ağzaları ve ruhuyla Rabb'ine hicret etti. Hicreti yalnızca vücuduyla gerçekleştirmedi, bunun yanında kalbini ve nefsinin de yanında götürdü. Bununla ***"Ben, Rabbime hicret edeceğim. Şüphesiz O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir"*** derken samimi olduğunu kanıtladı.

Baska bir ayette ise şöyle diyordu:

"Şüphesiz ben, Rabbime gidiciyim; O, beni hidayete eristirecektir." [37:99]

Öyleyse Millet-i İbrahim'in Hicret'inden, Cihad'ından, müsriklerden ve şirkden beri oluşundan yüzceviren kişi, ancak akılsız olabilir.

Millet-i İbrahim, Allah'a tam manasıyla tevekkül etmektir.

Millet-i İbrahim, iyiliği öğretmektir.

Gerçek şu ki, İbrahim (tek başına) bir ümmetti [16:120]

İbni Mes'ud (ra) şöyle demiştir: "Ümmet, insanlara iyiliği öğreten örnek şahsiyet anlamına gelir."

Millet-i İbrahim, İman'ı öğrendikten sonra onda tereddütsüz olmaktır.

Hani İbrahim, "Rabbim! Bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (Allah ona) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım) ancak kalbimin tatmin olması için" demişti. [2:260]

Farklı konulara daldığın zaman, Vahiy'e bak ve yakın derecesinde emin oluncaya dek tefekkür eyle. Dikkat et, yakine ancak Kur'an ile ulaşabilirsin. Seni baska hiçbir şey yakine götüremez. Böylece kalbin mutmain olur.

Allah'a yemin olsun ki, İbrahim (Aleyhisselam) şek ve şüphe içinde değildi. Eğer onda şüphe olsaydı, bizlerde çoktan olurdu. İbrahim (Aleyhisselam) nasıl şüphe edebilir ki, zira o, Allah'ın dostuydu (halilullah). Hayır, o yakini istiyordu, kalbinin tamamen tatmin olmasını istiyordu. Zira bu, ilmin en yüksek mertebesidir.

Ey Ehli Tevhid,

Millet-i İbrahim kararlılığı ve hikmeti temsil eder.

O, oğlu İsmail'in ziyaretindeyken, oğlunun karısı yabancı bir adama söylenmeyecek sözler saretmişti de, İbrahim (Aleyhisselam) şöyle demişti: “İsmail gelince benden selam söyle, kapının eşiğini değiştirsin”.

Kadını rencide edecek birsey söylemedi, ancak o kararlı ve hikmetliydi. Oğlu İsmail de babasının ne demek istediğini anlamış ve onun sözünü derhal yerine getirmişti. Ve karısına şöyle demişti: “O, ihtiyar babamdı. Bana, senden ayrılmamı emretmiş, artık ailenin yanına gidebilirsin”

Millet-i İbrahim anlayış ve yumuşak huyluluktur.

Doğrusu İbrahim, yumuşak huylu, duygulu ve gönülden (Allah'a) yönelen biriydi. [11:75]

Millet-i İbrahim cesaret ve kuvveti simgeler.

Cesaret ve kuvvet, çok kan dökmek anlamına gelmez. Cesaret ve kuvvet, kalbin korkulu ortamlarda ve zor anlarda sebat etmesidir. Tıpkı İbrahim (Aleyhisselam)'ın, yalnız ve yardımsız kalmasına rağmen, müşriklerin putlarını kırdıktan sonra ateşe atıldığı anda sebat ettiği gibi. İşte bu öyle bir kuvvettir ki, kendi cesaret ve kuvvetleriyle övünen kimseleri İbrahim (Aleyhisselam)'ın yanında küçük duruma düşürür.

Millet-i İbrahim cömertliği simgeler.

Allah'a yemin olsun ki, İbrahim (Aleyhisselam)'ın cömertliği ile -Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)'in hariç- hiçkimsenin cömertliği boy ölçüşemez. İbnul Kayyım gibi ilim adamlarımız, İbrahim (Aleyhisselam)'ın misavirperverliğini ölçü alarak, 15 adet görgü kuralı ortaya koymuşlardır. Ve onun misavirperverliğinin kusursuz olduğunu görmüşlerdir.

Hani onlar, İbrahim'in yanına varmışlar ve “Selâm olsun sana!” demişlerdi. O da “Size de selâm olsun.” demiş, “Bunlar tanınmamış (yabancı) kimseler” (diye düşünmüştü). [51:25]

Hissettirmeden ailesinin yanına gidip, (pişirilmiş) semiz bir buzağı getirdi. [51:26]

Kur'an'ın, onun davranışını nasıl tanımladığına dikkat edilmelidir. Bu, cömertlerin tutumudur... Tereddüt etmeksizin, soru sormaksızın ikram ederler... İbrahim (Aleyhisselam)'ın nasıl olduğunu varın siz düşünün; o dünyadaki cömertlerin en cömertidir.

Hissettirmeden ailesinin yanına gidip, (pişirilmiş) semiz bir buzağı getirdi. [51:26]

Onu önlerine koydu. “Yemez misiniz?” dedi. [51:26]

Tartışma ve çekişmelerde Millet-i İbrahim.

Allah, kendisine hükümdarlık verdi diye (şımarıp böbürlenerek) Rabbi hakkında İbrahim ile tartışanı görmedin mi? Hani İbrahim, “Benim Rabbim diriltir, öldürür.” demiş; o da, “Ben de diriltir, öldürürüm” demişti. [2:258]

Böyle bir iddiayı ancak kendi aptallığının farkına bile varamayan, akıllı kıt biri öne sürebilir. O yüzden İbrahim (Aleyhisselam), derhal onu cevapsız bırakacak bir soru sordu:

İbrahim, “Şüphesiz Allah güneşi doğudan getirir, sen de onu batıdan getir?” deyince, kâfir şaşırıp kaldı. Zaten Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. [2:258]

Öyleyse sen de yasadığımız zamanda sıkça karşılaştığımız, kendi anlayışının kıt olduğunun farkına dahi varamayan ve konuyla alakasız şeyler öne süren veya zikredilmesi dahi abes olan deliller getiren böylesi insanlarla karşılaşp imtihan olunabilirsin. Onlar öyle insanlardır ki, öne sürdükleri şeylerden biri şudur: Tevhid konusunda Ebu Cehil bile Muaz bin Cebel (ra)'den daha bilgindir. Çünkü Ebu Cehil, Allah (Subhanehu ve Tealâ)'nın dışında birşeye secde etmenin ibâdetde şirk olduğunu bilir, ancak helal ve haramları bilme hususunda zirvede olan Muaz, Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e secde ederek ona ibâdet edecek kadar cahildir, fakat cehaleti sebebiyle mazur görülmüştür !? SubhanAllah, helalleri ve haramları tanıma konusunda en bilgin olan kişi, Tevhid ve Şirk konusunda en cahil kişi olmakla itham ediliyor!

Bu iddia öyle gülünçtür ki, akli başında olanlar onu zikretmekten haya ederler. Peki böylesi insanlara, İbrahim (Aleyhisselam)'ın davrandığı gibi değil de başka nasıl davranılmalıdır?! Onlar işte böyle cevapsız ve hayretler içinde bırakılmalıdır.

Muaz bin Cebel, Mekke'de nazil olan Yusuf Suresi'ni okumuş ve bir peygamberin diğer bir peygambere selamlama secdesi yaptığını öğrenmişti. O, peygamberimiz Muhammed (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'i görünce bunun aynısını ona yaptı. Sonra Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) ona, selamlama secdesinin önceki peygamberlerin döneminde meşru olduğunu, ancak yolaçabileceği zararı engellemek için bizim şeriatimizde yasaklandığını izah etti.

Öyleyse sen de böylesi insanlarla imtihan olunduğunda, Millet-i İbrahim'e göre hareket et. Allah (Subhanehu ve Tealâ) buyurur:

Kavmi onunla çekişip tartışmaya girdi. De ki: “O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkında bir şey dilemesi başka.” [6:80]

Allah'ın dostu olan İbrahim (Aleyhisselam) kendi nefesine değil, sadece Allah'a güvendi. O yüzden *“Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum”* dedi. Ancak kalbinin sabit duracağından tamamen emin olamayacağından ötürü *“ancak Allah'ın benim hakkında bir şey dilemesi başka.”* dedi.

“Rabbim, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz?” [6:80]

“Hem size, O'nun kendileri hakkında hiç bir ispatlayıcı delil indirmedeği şeyleri Allah'a ortak koştuktan siz korkmuyorken, ben nasıl sizin şirk koştuklarınızdan korkarım? Şu halde 'güvenlik içinde olmak bakımından' iki taraftan hangisi daha hak sahibidir? Eğer bilebilerseniz.” [6:81]

İman edenler ve imanlarını zulümle karıştırmayanlar, işte güvenlik onlar içindir ve onlar hidayete ermişlerdir. [6:82]

Bu, İbrahim'e, kavmine karşı verdiğimiz ispatlı delilimizdir. Biz, dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz senin Rabbin, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. [6:83]

Liderlikte Millet-i İbrahim.

Hani Rabbi, İbrahim'i birtakım kelimelerle denemeden geçirmişti. O da bunları tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim'e) : «Seni şüphesiz insanlara imam kılacağım» demişti. [2:124]

Sonra İbrahim (Aleyhisselam) insanların iyiliğini istemesinden ötürü sordu:

(İbrahim) «Ya soyumdan olanlar?» deyince (Allah:) «Zalimler benim ahdime erişemez» demişti. [2:124]

Birkac ayet sonra:

İbrahim, İsmail'le birlikte Evin (Ka'benin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi şöyle dua etmişti:) “Rabbimiz bizden (bunu) kabul et...” [2:127]

Allah (Subhanehu ve Tealâ)'nın onların amelini tamamen kabul edeceğinden emin değillerdi, bu yüzden dua ettiler. Kalbleri alcak gönüllülükle doluydu, amelleri ise dağlar kadardı. Bu yüzden Allah (Subhanehu ve Tealâ) onu kendine dost (halil) edindi. Bunun devamında O (Aleyhisselam) şöyle diyordu:

...şüphesiz, Sen işiten ve bilensin“ [2:127]

“Rabbimiz, ikimizi sana teslim olmuş (müslümanlar) kıl...” [2:128]

Onlar Allah-u Tealâ'dan İslam'ı istiyorlardı, çünkü insanların çoğu İslam'ın mahiyetini kavrayamamışlardır.

“Rabbimiz, ikimizi sana teslim olmuş (müslümanlar) kıl ve soyumuzdan da sana teslim olmuş (müslüman) bir ümmet (kıl) . Bize ibâdet yöntemlerini (yer veya ilkelerini) göster ve tevbemizi kabul et. Şüphesiz, Sen tevbeleri kabul eden ve esirgeyensin.“ [2:128]

Değerli kardeşler, işte Millet-i İbrahim budur. Öyleyse artık Millet-i İbrahim'i bir dua ile sonlandıralım. Allah-u Tealâ şöyle buyurur:

Hani İbrahim şöyle demişti: “Bu şehri güvenli kıl, beni ve çocuklarımı putlara kulluk etmekten uzak tut.” [14:35]

“Rabbim, gerçekten onlar insanlardan birçoğunu şaşırtıp saptırdı. Bundan böyle kim bana uyarsa, artık o bendendir, kim de bana isyan ederse kuşkusuz Sen, bağışlayansın, esirgeyensin.” [14:36]

“Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler.” [14:37]

“Rabbimiz, şüphesiz Sen, bizim saklı tuttuklarımızı da, açığa vurduklarımızı da bilmektesin. Yerde ve gökte hiç bir şey Allah'a gizli kalmaz.” [14:38]

“Hamd, Allah'a aittir ki, O, bana ihtiyarlığa rağmen İsmail'i ve İshak'ı armağan etti. Şüphesiz benim Rabbim, gerçekten duayı işitendir.” [14:39]

“Rabbim, beni namazı(nda) sürekli olan kıl, soyumdan olanları da. Rabbimiz, duamı kabul buyur.” [14:40]

“Rabbimiz, hesabın yapılacağı gün, beni, anne babamı ve mü'minleri bağışla.” [14:41]

Ve baska bir ayetde de şöyle diyordu:

“Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur; [26:80]

Beni öldürecek, sonra diriltecek olan da O'dur; [26:81]

Din (Ceza) günü hatalarımı bağışlayacağını ummakta olduğum da O'dur; [26:82]

Rabbim, bana hüküm (ve hikmet) bağışla ve beni salih olanlara kat; [26:83]

Sonra gelecekler arasında bana bir doğruluk dili (lisan-ı sıdk) ver. [26:84]

Beni nimetlerle donatılmış cennetin mirasçılarından kıl, [26:85]

Babamı da bağışla, çünkü o şaşırıp sapanlardandır. [26:86]

Ve beni (insanların) diriltilecekleri gün küçük düşürme, [26:87]

Mahın da, çocukların da bir yarar sağlayamadığı günde [26:88]

Ancak Allah'a selim (şirkten ve şüpheden arınmış) bir kalp ile gelenler başka.” [26:89]

Öyleyse tevhidi kardeşlerimiz,

Millet-i İbrahim'i öğrenin ve onda derinleşin. Millet-i İbrahim ile hayrı çoğaltın. Bu sizi Allah (Subhanehu ve Tealâ)'ya yaklaştıracaktır. Onu öğrenin; akidesini, davetini, cihadını, ibâdetini, ahlakını, kalb amellerini ve herşeyini.. İbrahim (Aleyhisselam)'ın yolunu öğrenin ve onunla amel edin. Allah'ın sözlerini hatırlayın:

İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhidi) olan İbrahim'in dinine (Millet-iİbrahim'e) uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir. [4:125]

Yine Allah'ın sözlerini hatırlayın:

Kendi nefsinin aşağılık kılından başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? [2:130]

Ya Allah, bize Millet-i İbrahim'i öğret. Ya Allah, basiretimizi Millet-i İbrahim'e aç. Ya Allah, bizleri İbrahim'e tabi olan ilk insanlardan eyle. Ya Allah, bizleri İbrahim'e uyan ve onu seven ve onun ayak izlerini takip edenlerden eyle!

Ya Allah, bize Millet-i İbrahim'i öğret ki onunla amel edelim. Ya Allah, Millet-i İbrahim'e tabi olmada bizleri sebatkâr eyle. Ya Rabbel Alemin, ya Rahman ya Rahim, ya Hayyu ya Qayyum. Hayr ancak Sendendir, başarı ancak Sendendir, yardım ancak Sendendir!